

Farní listy č.20/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

14.května 2006 – 5. neděle velikonoční

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás.

Jak můžeme zůstat v Kristu? Když budeme věrni křesťanským závazkům; když zůstaneme v domě našeho Otce, nebudeme podobni marnotratnému synovi a nebudeme hledat falešné štěstí mimo ten domov. Ale nejlépe zůstaneme v Kristu, když budeme žít v jeho lásce. Slyšeli jsme to určitě už mnohokrát. Dá se říci, že to slyšíme pořád: abychom milovali Boha a bližního. Musíme ale vědět, že zůstat v jeho lásce znamená především si každý den uvědomovat, že Bůh nás miluje. To může být těžší. Každý den začínat a končit s tím přesvědčením, že jsem milovaný Bohem. Není to snadné, protože taková nekonečná láska po nás žádá stejnou odpověď. Občas je opravdu

snadnější na to zapomenout a žít jenom podle svých plánů a představ.

Pokud chceme ale v této lásce zůstat a také vyrůstat tak, abychom přinášeli mnoho ovoce, musíme tu lásku přijmout a musíme dovolit, aby nás očistovala. Musíme dovolit, aby to slovo odřezávalo to, co v nás je suché, to, co nepřináší ovoce, to, co nám překáží.

Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Přijaté evangelium má moc měnit náš život, naše chování, tak abychom byli schopni se zbavit toho všeho, co je zbytečné, co je falešné. A tak jsme opět u toho, o čem jsme slyšeli už před týdnem: *moje ovce znají můj hlas.* Boží slovo nám dává pocit bezpečí, ale současně nás očisťuje.

Boží přítomnost se projevuje nejenom v tom, čemu říkáme *požehnaní*. Bůh koná své skutky v nás také tehdy, když odřezává to, co je suché a zbytečné. Když nás vede k zpytování svědomí, když se v nás rodí každé dobré předsevzetí, po každé, když toužíme po dobru. Ale Bůh nám dává poznat svou přítomnost i tehdy, když nás to bolí. Když objevíme pravdu o svém nesprávném chování.

Nutnost odřezávání suchých ratolestí, toho, co je zbytečné a překáží, chápe každý vinař. Že je nutné odříznout a zbavit se toho, co nepřináší ovoce v nás, bychom měli pochopit také my - Boží děti.

P. Miroslaw Gierga

Liturgie slova – 5. neděle velikonoční

1. ČTENÍ - Sk 9,26-31

Když přišel Šavel do Jeruzaléma, chtěl navázat styk s učedníky, ale všichni se ho báli. Nemohli uvěřit, že on je učedníkem. Ujal se ho však Barnabáš. Uvedl ho k apoštolům a vypravoval, jak Šavel viděl na cestě Pána, který s ním mluvil, a jak v Damašku neohroženě vystupoval ve jménu Ježíšově. Od té chvíle byl s nimi v Jeruzalémě stále ve styku a směle vystupoval ve jménu Páně. Také rozmlouval s židy mluvícími řecky a přel se s nimi. Ti mu však začali ukládat o život. Jakmile se to bratři dověděli, doprovodili ho dolů do Césareje a odtamtud ho vypravili do Tarsu. V té době měla církev pokoj v celém Judsku, Galileji i Samařsku. S úspěchem se vyvíjela, žila v bázni před Pánem a rostla přispěním Ducha svatého.

ŽALM 22 - Odpověď: **Budu tě chválit, Hospodine, ve velkém shromáždění.**

Své sliby splním před těmi, kdo ctí Hospodina. – Chudí se najedí do sytosti, – kdo hledají Hospodina, budou ho chválit: – „Navěky ať žije vaše srdce!“

Rozpomenou se, k Hospodinu se obrátí – všechny končiny země, – před ním se skloní – všechna lidská pokolení. – Jen jemu se budou kořit všichni, kdo spí v zemi, – před ním se skloní všichni, kdo sestupují v prach.

I má duše bude pro něho žít, – mé potomstvo bude mu sloužit. – Bude vyprávět o Pánu příštímú pokolení, – lidu, jenž se narodí, budou hlásat jeho spravedlnost: – „To udělal Hospodin!“

2. ČTENÍ - 1 Jan 3,18-24

Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, doopravdy! Podle toho poznáme, že jsme z pravdy, a to uklidní před ním naše svědomí, když by nám něco vyčítalo, neboť Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí. Milovaní, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé. A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

EVANGELIUM - Jan 15,1-8

Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já (zůstanu) ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

Průvodce liturgií

Lámání chleba

Otevři oči: Celebrant láme eucharistický chléb. Dříve, když se k liturgii používaly velké bochníky chleba, bylo lámání chleba činností rýze praktickou a zároveň to bylo výrazné gesto. Dnes, když používáme jen malé hostie, je lámána jen jedna velká hostie určená pro kněze. Stejně gesto provedl Ježíš při poslední večeři. V apoštolské době byla celá mše svatá nazývána lámáním chleba. Všichni věřící, i když je jich mnoho, tvoří přijímáním kousků z jednoho chleba, kterým je Kristus, jedno tělo - církev. Kněz pustí do kalicha s Krví Páně malou část hostie. Toto gesto má pravděpodobně původ v papežské liturgii z V.století. Do kalicha byl uložen malý kousek konsekrovaného chleba, ale z dřívější eucharistie. Vyjadřovalo to jednotu liturgie sloužené včera a dnes. Jiný zvyk spočíval v tom, že se přenášely malé části Těla Páně ze mše svaté sloužené

papežem do ostatních římských kostelů. Tento kousek umístil kněz do kalichu krátce před svatým přijímáním. Bylo to na znamení jednoty a společenství celé římské církve s jejím biskupem. Během lámání chleba celé shromáždění věřících zpívá nebo recituje „Beránku Boží“ – poslední zavolání končí prosba „Daruj nám pokoj“.

Bud' přítomný: Lámání chleba a jeho spojení s Krví Páně není vždy pro všechny dobře vidět. I přesto bychom se měli snažit o to, abychom si byli vědomi toho, co se zrovna na oltáři děje. Tělo Kristovo bylo, stejně jako na kříži, „polámané“, aby teď mohlo být rozdělené mezi nás. Když zpíváme „Beránku Boží“, obracíme se na samotného Ježíše – Beránka velikonočního. Izraelité tu noc, když vycházeli z Egypta, pokropili beránkovou krví dveře svých domů, a to je zachránilo před smrtí. Krev Ježíše – Beránka nás osvobozuje od smrti a hříchů. Rozdělení Těla a Krve znamená smrt. Spojení obou může být znamením zmrtevýchvstání. Tělo a Krev jsou opět spolu, protože Ježíše žije! Chce, abychom na tom životě měli také podíl.

Mariina závěť zní: Udělejte, co vám nařídí

Jako třetí a poslední host letošního tří denního svátku Matky Dobré Rady se nám představil horažďovický vikář P. Miroslav Nikola. Přesnější by bylo říci, že se nám spíše připomněl, než představil. P. Nikola totiž po svých svěceních (24.6.1978) sloužil jako kaplan v domažlické farnosti, a to celý rok od 1.8.1978 až do 31.7.1979, a následně byl administrátorem v Hostouni (1.8.1979 – 31.7.1985). Potom jeho duchovní cesta vedla přes Kašperské Hory a Sušici až do Horažďovic.

Ve své promluvě ukázal na Marii jako na prostřednici milosti: byla spolu se svým Synem na svatbě, kde nemyslela na sebe, ale na ostatní přítomné. Tehdy se stala prostřednicí všech těch, kteří hledali plnost

radosti. Její prosba narazila na váhavou odpověď: co mě a tobě do toho? Ještě nepřišla má hodina. Podobně jako později v Getsemanech, kde Ježíš váhá před smrtí, tady jakoby váhá před začátkem svého veřejného působení. Jako v Getsemanech Ježíš přijímá pokorně vůli Otcovu, tak tady v Káně Galilejské přijímá matčinu prosbu. Jakmile to učinil, vysvětlil matce, že její vztah k němu se mění a už nebude jeho matkou, ale nazývá ji ženou, tj. matkou všech. Potom na kříži to udělal ještě výrazněji, když ji světil svému učedníku Janovi. Maria tedy už prvním zázrakem vede svého Syna ke kříži a odkazuje nám slova závěti: „Udělejte, co vám nařídí“. Od této chvíle už v evangeliích Maria mlčí.

Freska na zdi augustiánského kláštera Genezáně nám ukazuje Ježíše, který objímá svou matku kolem krku a svou tvářičku tulí k jejímu obličejí. Výraz tváře malého Ježíše ale není dětský. Z jeho pohledu mluví Božský rádece a Maria mu pozorně naslouchá. Proto se k Matce Boží utíkali celá staletí o pomoc, a to nejen prostí, ale i vznešení a světci.

Pakliže nám Ježíš světil Marii jako Matku, můžeme ji žádat o radu v různých problémech života. Mezi ty nejdůležitější patří rodina a výchova dětí. Je přece třeba tolik dobré rady a moudrosti, aby rodina všechny problémy zvládla.

Slavnou mši svatou na závěr letošního tridua spolu s P. Miroslavem Nikolou koncebrovali: vikář domažlického vikariátu P. Miroslav Kratochvíl, P. František Kaplánek, P. Janusz Romanski a dva domažličtí duchovní P. Miroslaw Gierga a P. Libor Buček.

„Za přípravu kostela a liturgie, celé liturgické službě, varhaníkům a zpěvákům, našim hostům a vám, kteří jste po tyto tři dny klášterní kostel naplnili svou modlitbou, vám, kteří jste uklidili a vyzdobili kostel, a těm, kteří se postarali i o obcerstvení, patří naše upřímná vděčnost“ – řekl na závěr tridua domažlický farář.

(red.)

Domažličtí hasiči oslavili svatého Floriána

Mimořádně slavnostně oslavili letos svátek svého patrona hasiči z Domažlic. Důvodem k radosti bylo otevření a posvěcení budovy nové zbrojnice domažlických dobrovolníků. Už od 13.00 hodin se shromažďovali na náměstí, aby se za doprovodu četných praporů a za účasti starosty a místostarosty

města mohli zúčastnit slavné svatofloriánské mše v arciděkanském kostele. „Jako pro zamilované je samozřejmé, že „musí“ žít spolu, že se „musí“ vzít, tak pro věřícího člověka, který si váží svého života, zdraví a štěstí, je samozřejmé, že „musí“ za tyto dary děkovat. Proto lze říci, že i v rámci letošních oslav mše svatá „musí“ být. Málo je profesí jako ta vaše, kdy lidé si uvědomují, jak křehký je lidský život a pomíjivé štěstí. Asi právě proto se můžeme každý rok setkávat u tohoto oltáře“ – řekl v promluvě P.Miroslaw Gierga.

Po mši svaté všichni odešli průvodem s plastikou svatého Floriána a křížem v čele k budově nové zbrojnice, kde se uskutečnilo slavnostní posvěcení a otevření budovy.

(red)

Křesťanská TV Noe již vysílá

Ve středu v osm hodin ráno začala v Čechách vysílat televize Noe, jejíž sloganem je TV Noe - Televize dobrých zpráv. Jak jsme již dříve informovali, jedná se o křesťansky orientovaný program, který připravuje studio Telepace. Protože TV Noe neuspěla v prvním kole žádostí o pozemní vysílání (prostřednictvím klasických antén), lze její program sledovat jen prostřednictvím satelitu Astra 3, tedy stejného, který šíří ostatní české kanály.

Momentálně vysílá tato rodinná televize každý den od 8 do 12 a večer od 18 do 24 hodin. K převzatým pořadům slibuje televize brzy přidat i živé přenosy bohoslužeb a polední modlitby Anděl Páně.

Pro nejbližší dny láká televize například na videofilm o životě a díle ThDr. Antonína Šuránka, který svým působením výrazně ovlivnil celou jednu generaci kněží s názvem Pěšák Boží, který bude TV Noe vysílat v premiéře v sobotu 20.5. ve 20.05.

Aktuální program naleznou zájemci na internetové adrese www.tvnoe.cz a v budoucnu snad i v televizních magazínech.

Petr Vondraš

Stránka nejen pro mládež

Cestou necestou aneb alternativní putování

Věřte nebo ne, ale za šestou hodinou a 57. minutou cestovali ručičky hodin přesně v době, kdy jsme v hojném počtu dvou (vlastně nás bylo víc, Pán Bůh, ten je vždycky s námi), vyjžděli na setkání s lidmi našich i sousedních farností. Kdo jste si v pondělí přivstal, víte, že nebylo zrovna nejtepleji, ale na druhou stranu – modrá obloha, rozzářené sluníčko, usměvavá Madlenka – to člověk nemůže mít ani za mák špatné nálady.

Cestu jsme pojali opravdu „poutně“, oči na štopkách, ruce na brzdách, nohy na šlapadlech a s modlitbu v srdci. Společná modlitba byla trošičku netradiční, růženec více připomínal modlitbu breviáře, alespoň co se do střídání po verších týče. Klidná příroda jen umocňovala zajímavou atmosféru a dovádějící ptáčky zaspívali tu a tam song, laně se ještě pokojně pásly. Proto není divu, že cesta utíkala rychleji, než jsme čekali. Státní hranice nebyla plná a nová (pro mě) cyklistická stezka nám udělala radost na straně v Německu.

Překvapivě brzy se objevila věž kostela v Nových Kostelech, pak parkoviště a pak početná skupina mladých vedených Robertem, jáhnem z Mrákova, a naše putování se změnilo v relax (někdo se ještě učil?! hmm) a pak jsme se setkali s dalším párem odvážných jedinců, kteří vzali kolo a přijeli na vlastní pohon.

Pomalou jsme se přesunuli do kostela a k naší radosti spatřili, že kostel je plný lidí a známých. Mše začínala po růženci a kněžiště bylo také dost obsazeno. Duchovní slova P. Josefa Žáka byla opravdovou stravou duše, stejně i komentáře hlavního celebranta P. Miroslava Kratochvíla. Závěr tvořili litanie a posilnění duchem opět vycházíme, abychom se posilnili na cestu zpět. Počasí bylo úžasné, a tak oběd pod modrou oblohou chutnal, chutnal.

Cesta zpět uběhla ještě rychleji. Vrátili jsme se trošičku utahaní, ale o to více posilnění.

Paddy

Aktuálně z webu www.farnostdomazlice.cz

Opět se vracíme na stránky farnosti Domažlice. Základní design prochází další úpravou a nyní se obnovují všechny odkazy na hlavní stránce. Vezmeme to od zadu, tak tedy po odkazu „SKLÍPEK“, představíme odkaz „SPORT“. V tuto dobu se pravidelně jednou za týden scházíme v tělocvičně na sportovních kláních. Ale pozor blíží se den sportu 3.června – sledujte farní listy nebo webové stránky.

JT

Stránka pro děti

K dnešnímu evangeliu: Pán Ježíš říká, že on je vinný kmen a my ratolesti. Ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, musí být spojena s kmenem. Tak i my nemůžeme být dobrým ovocem, když nebudeme spojeni s Pánem Ježíšem. Řeč je o „duchovním ovoci“, o ovoci dobrých skutků: když se zastaneme slabšího, pomůžeme, rozdělíme se, nemyslíme jen na sebe, prostě děláme druhým radost...

Osmisměrka: vyškrtěj slova: hrozen, pomeranč, jablka, hruška, banán. Zbylá písmenka tvoří tajenku: _____

S	<u>P</u>	P	O	J	A	E
N	<u>Q</u>	Í	*	K	*	*
S	M	*	Š	*	B	A
P	<u>E</u>	U	Á	N	A	K
H	<u>R</u>	O	Z	E	N	L
H	<u>A</u>	E	M	*	Á	B
*	<u>N</u>	J	E	Ž	N	A
Í	Č	Š	E	M	*	J

13. Tomuto úkonu darování sama sebe dal Ježíš trvalou přítomnost ustanovením eucharistie při Poslední večeři. Předjímá svou smrt a své zmrtvýchvstání tím, že již v oné hodině dává učedníkům sám sebe ve chlebu a víně, své tělo a svou krev jako novou manou (srov. Jan 6,31-33). Jestliže antický svět snil o tom, že pravým pokrmem člověka – to je tím, čím člověk žije – je *Logos*, věčný Rozum: nyní se tento Logos stal pro nás opravdovým pokrmem – jako láska. Eucharistie nás vtahuje do Ježíšova úkonu darování se. Nepřijímáme jenom staticky vtělené *Logos*, nýbrž jsme vzati do dynamiky jeho darování se. Obraz manželství mezi Bohem a Izraelem se stává skutečností dosud nepředstavitelným způsobem: co bylo tenkrát stát před Bohem, stává se nyní spojením skrze účasti na Ježíšově darování se, skrze účast na jeho těle a krvi: „mystika“ svátosti, která spočívá na sestupu Boha k nám sahá dál a vede výš, než kam by mohlo dovést jakékoliv mystické vytržení člověka.

14. Avšak nyní je třeba si všimnout ještě něčeho dalšího: „Mystika“ svátosti má sociální charakter. Neboť v přijímání budu spojen s Pánem jako všichni ostatní přijímající. „Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast na jednom chlebě“, říká svatý Pavel (1 Kor 10,17). Spojení s Kristem je zároveň spojením se všemi ostatními, kterým se dává. Nemohu mít Krista jen pro sebe, mohu mu patřit pouze ve společenství s ostatními, kteří se stali, nebo se mají stát jeho. Přijímání mě vytahuje ze mne samého k Němu a tím zároveň k jednotě se všemi křesťany. Stáváme se „jedním tělem“, společně sloučení v jedinou existenci. Láska k Bohu a láska k bližnímu jsou nyní skutečně spojeny: Vtělený Bůh nás všechny přitahuje k sobě. Z toho se chápe, že *Agape* se nyní také stává jménem eucharistie: v ní k nám přichází Boží *Agape* tělesně, aby v nás a skrze nás působilo dále. Pouze na tomto kristologicky-svátostném základě lze správně chápat Ježíšovo učení o lásce. Jeho shrnutí Zákona a proroků do dvojího přikázání lásky k Bohu a bližnímu, soustředění celé věřící existence na toto přikázání, není pouhá morálka, jež by stála nezávisle vedle víry v Krista a vedle jeho zpřítomnění ve svátosti: víra, kult a etika se navzájem prolínají jako jediná skutečnost, jež se utváří v setkání s Bohem v *Agape*. Obvyklý protiklad mezi kultem a etikou zde prostě odpadá: V samém „kultu“, v eucharistickém společenství je obsaženo, že jsme milováni a že máme dále milovat. Eucharistie, která se nepromítá do praktických skutků lásky, je sama v sobě rozříštěná. Naopak – jak ještě budeme muset důkladně promyslet - „přikázání“ lásky bude možné jen proto, že není pouhým požadavkem: lásku nelze „přikazovat“, protože je nejprve darována.

Pout' v Chotiměři

V neděli 21.5.2006 bude poutní mše sv. v kapli sv. Jana Nepomuckého v Chotiměři ve 14 hodin. Po mši svaté bude malé občerstvení na zahradě. Vlak z Domažlic do Blížejova vyjíždí v 11:30 z hlavního vlakového nádraží. Všichni jste srdečně zváni!

P. František Kaplánek

Chytrálek minulý týden spočítal 10 oveček a k tomu si přečetl Žalm 23.